

אותה, לשאל, להדר שם, ומיד מעלה אותה
ושווה לה טבילה) וכן נס למקומ
שאrik בגן עדן.

אני, חברים, באותה שעה
שהסתלקתי מהעולם, רוחני
עלתה ונרדמה מיד, עד שעה קלה
שהחיני הקדוש ברוך הוא וגהיף
היה מת. בשעה שפתח בני
באותם דברים, אז פרחה נשמה
(נשמה), ופגשה בנסמה שהיתה
עליה מתוך תרבה ימתו טבילה,
ונכנסה במקום שנגנשה, ושם דנו
את דינה, וגנתנו לישרים ולשים
شنנות חיים בגל דמעות ודברי
בני. מפני זה והלא יש לי
להשתדל במה שראיתי, שהרי
אין לי להשתדל בדברי העולם
זה. פון שראיimi מה שראיתי,
ורוצח הקדוש ברוך הוא שלא

יאבר ושבח מפני פלום.

פתח ואמר, (תהלים קה) יסר יסרגי
יה וגוז. דוד הפלך אמר את זה
על כל מה (שverb) שעשה בזה
העולם, ואמר על ההבטחה
שהיתה לו באוטו עולם. על כל
מה שעבר בעולם הזה, שרדפו
אותו, והיה (^ל) בורם הארץ
נכירה, הארץ מואב ובארץ
פלשתים, ומכל הארץ הקדוש
ברוך הוא ולא השאירו למות,
ואמר על ההבטחה של אותו
העולם.

אמר דוד, אם פאן חטאתי
לקודש ברוך הוא, פאן לקיתוי
וקבלתי ענשי, וטהר אותו מכל
מה שחתאתי, ולא השair ענש
שליל נעלם הוה לאחר מיתה,
ודאי יסר יסרגי יה - בעולם הזה
כדי לנתקותני, ולפנות לא נתני -
באותה עולמים לחתמת מני נקמה.
 ואני, הרי הקדוש ברוך הוא נקה
אותי פעע אמרת בעולם הזה,
 מפני זה והלא אני אריך שלא
להיות בבושה בעולם הבא.

לה טבילה) וועל לאטר דאטראיך בגן עדן.
ו Ана, חבריא, בההוא שעתא דאסטלקנא
מעלמא, רוחא דילוי אסטלק ודמך
מיד, עד שעטה זעירא דאחייא לי קדשא בריך
הוא, ווגפא הוה מית. בשעתא דפמח בריך
באינוין מלין, כדין פרחה נשמה (נ"א נשמה),
ווארעת בנשמה דילוי, דהוה סלקא מגו דכיו
ומגו טבילה, וועלט באטר דעלאת, וטמן
את דין דינה, ואתייהיבי לי עשרין יתרין שנין
דHIGHIN, בגין דמעין (דqr"הנ"ב) ומליין דברי, מפני
ולחלה, אית לי לאשפdale במא דחמיןא,
דהא לית לי לאשפdale במלין דהאי עלמא.
כיוון דחמיןא מה דחמיןא, ובעי קדשא בריך
הוא דלא יתאביד ויתנשי מנאי כלום.

פתח ואמר, (תהלים קיח) יסור יסרגי יה וגוז,
דוד מלכא אמר דא, על כל מה (ס"א דאעפר)
דעבד בהאי עלמא, ואמר על אבטחוותא דהוה
לייה בההוא עלמא. על כל מה דאעפר בהאי
עלמא, דרכיפו ליה, ותוה (לה) ערך בארא
נוכראה, בארא דמואב, ובארעא דפלשתאי,
ומכלחו שזיב ליה קדשא בריך הוא, ולא
שביק ליה למotta, ואמר על אבטחוותא
דהוא עלמא.

אמר דוד, אי הכא חבנא לגבי קדשא בריך
הוא, הכא אלקין, וקבילנא עונשא
דילוי, וארכפי לי מכל מה דחבןא, ולא שביק
עונשא דילוי לההוא עלמא, בתר מיתה. ורקאי
יסור יסרגי יה, בהאי עלמא, בגין לנאהה- לי.
ולמות לא נתני, בההוא עלמא, לנטל
נקמתא מנא, ו Ана, הא קדשא בריך הוא,
ולחלה אצטראיכנא דלא אהא בכטוףא
בעלמא דאתי.